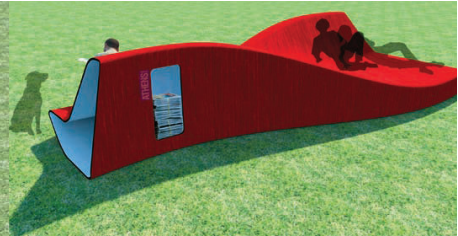

Επιμέλεια: ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΕ

ΠΑΓΚΑΚΙ.GR

Είναι φουτουριστικά, οικολογικά, μεταμοντέρνα και πολυμορφικά. Είναι σημεία συνάντησης για τα ζευγαράκια, τους σκεϊτάδες, τις μαμάδες με τα καρτσάκια, την τρίτη ηλικία – μια μικρή γειτονιά μέσα στη μεγάλη πόλη. Είναι τα νέα παγκάκια της Αθήνας, όπως τα σχεδίασαν 10 γνωστοί αρχιτέκτονες αποκλειστικά για το HOME.

MOBIUS BENCH

Αρχιτέκτων Λουκάς Μπομπότης

Η μορφή έχει αναφορά στη λαβίδα mobius. Δημιουργεί σημεία ανάπαυσης τα οποία έχουν αντίθετο προσανατολισμό και αποτελούν συνέχεια της ίδιας επιφάνειας. Αναδεικνύει το στενό της κύλισης, σε μια χρήση που καταφέρνει υπερβεί τη στάση. Τοποθετημένο στην πόλη ή σε πάρκο, δημιουργεί σημεία επαφής των ανθρώπων μέσα από την ανάπαυση. Το μέγεθος του καθίσματος και το σχήμα του παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες να αναπαυθούν με διαφορετικούς τρόπους. Έχει ενσωματωμένο A.V. stand καθώς επίσης και υποδοχές με νερό και τροφο γρά. Τετραποδα, τα οποία με αυτό τον τρόπο γίνονται και αυτό χρήσιμες του mobius bench.

Υλικά: Ανοξείδωτο χάλκινο πλαστικό με μια εξωτερική στρώση σκουακ λαμινώ υλίστατο, για να είναι πιο ανταπαικτικό. Τα γέφυρες επί το κεντρικό του άξονα είναι το καθίστα πιο ελαφρύ και ελαστικοποιεί την πρόταση του υλικού που απαιτείται για την κατασκευή του.

Η σημασία του μεσοδιαστήματος

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΙΡΤΣΙΛΑΚΗΣ

οι παύσεις δημόσιου χώρου στις μέρες μας είναι ένα από τα πιο πολύτιμα αγαθά που διαθέτουμε. Ήλεκται, μάλλον, μια σειρά τοπικές κοινωνικές δράσεις επένδυσης για τη διαμόρφωση του στο πρόσωπο των υπαρκτών αλλά πάραυτα επιστακτικό. Η συνεπής και πολλαπλή συρροή του από την ιδιαιτηκή αγορά είναι επίσης ένα δεδομένο απέναντι στο οποίο πρέπει να επεξεργαστούμε πολιτικές αντίτασης. Πρωταρχική προπόθεση της αυλογακής λειτουργίας του δημόσιου χώρου είναι η απόρρακτη διαπροσωπική επαφή και πάνω απ' όλα ο κάτοικος, ο επισκέπτης, ο περαστικός και εντέλει ο πολίτης να αισθάνονται ότι απευθύνεται στον χώρο και ότι σε κάποιο περιβάλλον και χρόνο που ληφθεί υπόψη, ένας άριστος κλάδος του δημόσιου χώρου ανήκουν τα αυδέργματα και απροσμενίσιμο συμβών, τα σημεία εντοπισμού και προτάσεων η παύση, η δυνατότητα αποφόρτισης και ανάπαυσης από τη συνεχή ροή των μητροπολιτικών εντάσεων, η σημασία του μεσοδιαστήματος.

Ωστόσο, η επαναφορά της διεκδίκησης του δημόσιου χώρου στη χώρα μας δεν συνδέεται σήμερα με μια αντίστοιχη αρχιτεκτονική και αισθητική επεξεργασία των αντίστοιχων σχεδιασμών του, οι οποίες, ως επί το πλείον, παραμένουν υποβαθμισμένες και επιφανειακά τυποποιημένες. Το ίδιο σίδη και με τα αντίστοιχα εξοπλισμού τους (παγκάκια, φωτιστικά, ηχηθάνια, κολάγια ορατήτων κ.ά.), τα οποία παραμένουν εδώ και δεκαετίες καθηλωμένα σε κακοτεχνίες, σε μια παρωχημένη, νοσταλγική εσκανογραφία «καλλιτισμού» και σ' ένα φαύλο κύκλο συνδυασμών και αναθέσεων ανάμεσα σε δημοτικές αρχές και εργολάβους.

Το HOME εξεργάστηκε επιχεύοντας μια ανοιχτή αλλά και επιλεκτική πρόσκληση σε αρχιτέκτονες, αρχαιολογικά γραφεία και designers, η οποία αντανακλά στην πεπρωματική και μεσοκλιματική διεκδίκηση στην αναθεώρηση των σχεδιαστικών αντίληψεων και σε μια νέα δυναμική που θα αναδεικνύει τη σημασία του δημόσιου χώρου σήμερα. Μ' αυτό το πνεύμα παρουσιάζει τις προτάσεις που ακολουθούν →